

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Feria. iij. de penalitatib[us] [et] defectibus assumptis a [christ]o. Sermo.
xvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

Feria. III. post do. III. aduentus.

in sacramento baptismi: et in relaxationibus quas facit ecclesia. **¶** Tertio satis fecit xps pro nris angustijs: tunc passio- nis et resurrectionis: sicut dicit Boñ. in. ij. dist. xix. vbi. s. in fine. qm̄ q̄ amici dei erunt: accipiet donū impassibilitatis: et erūt imunes ab omni amaritudi- ne: quā gustamus in presenti vita. Nō dormiāt igitur mortales miseri: sed fes- tinanter currant ad xpm. Ipse nāq; est qui peccatores venit saluare. Ipse pro eis sanguinis proprii pccum exposuit. Ipse ad eos clamitat. **¶** *Matth. xj. c. Ue- nite ad me oēs qui laboratis et onerati estis. Venite. s. vos peccatrices anime aggrauate pondere peccatorū vestrorū: ad me dilectorem vestrū: ad me amato- rem vestrū. Et ego ex charitate mea et amore intimo: quō vos diligo reficiam vos: gratiā restituēdo: exonerando vos ab omni pena quā deberetis psoluere. O reprehensibilis multorū pigritia: qui propie salute cōsulere negligūt. Apra est vena demēte xpi iesu: et peccatores non curant. Veu inquam: Veu multa milia animarū descendunt ad infernū: que si vellent merito xpi possent salua- ri. Nihil deest ex parte ipsius: ipsarum tamē tarditas est manifesta. Nōlūt cur- rere ad fontem aque viue: qui vt predi- cimus plenissime p omnibus satisfecit: offerens redeuntibus a peccato in pres- senti gratiam: et in futuro gloriā: quam nobis ille concedat qui est benedictus in secula. Amen.*

¶ Feria tertia post tertiam dñicā adue- tus de penalitatib; et defectibus assump- ptis a chusto. **Sermo. xvij.**

¶ Iesus defect; sustinēs. **Fruct. xvij.**

¶ **E**dus aut ve-
strū stetit quē vos nesci-
tis. vbi. s. Oēs cōditio-
nes assume nature in
dño iesu xpo pdicāt suā
ardētissimā charitatē. Admirādū pro-
fecto est eum suscepisse naturā nostram
cum penalitatibus et angustijs: quibus

propter pctā subijctur hoīm debilis vi-
ta. Passus est nāq; xps famē: sitim: la-
bores et erūnas: sicut et ceteri homines.
Qd nos cōsiderātes: animi vires debe-
mus restringere ad cogitandū q̄ vebēs
mēs fuit charitas filij dei. Ob quod in
presenti sermone de penalitatib; et de-
fectibus assumptis a xpo dicturi sum;:
sub vno fructu q̄ est. Iesus defect; susti-
nens. Pro cuius declaratione tres cō-
clusiones norande erunt.

Prima d; qualitatis.

Secūda d; equitatis.

Tertia d; causalitatis.

¶ Qd xps illos defect; assumpsit quos
assumere debuit. **Caplm. s.**

¶ Prima cōclusio d; qualitatis.
In qua videre debem; quā-
les defect; sustinuit seu assū-
psit. Ad quod dicit magister
sententiarū. dist. xv. c. s. r. ij.

tertij li. q̄ illos defect; assumpsit quos
illū assumere decuit: et nobis expediens
fuit. Qd declarat dñs Boñ. in eadē dis-
t. ar. s. q. s. r. **¶** *Alexan. in. ij. summe dicit q̄
quidā sunt defect; ex culpa et ad culpā:
sicut pronitas ad malū: et difficultas ad
bonū. Et tales nō decuit xpm assumere:
q; fuit magister iusticie: oīno segregat;
a pctō. Quidā hō sunt defect; ex culpa:
sed nō ad culpā: quoz quidā sunt perso-
nales: quidā hō sunt naturales. Natu-
rales sunt illi qui respiciunt totā huma-
nam naturā: sicut famescere: sitire: ege-
re: et hōmō. Personales hō defectus sunt
illi q̄ respiciūt aliquas psonas specialr:
sicut diuerse egritudinū species. Qm̄ er-
go xps venerat naturā humanam redi-
mere cōiter sine personaz distinctione:
iō defectus penales tm̄ habuit: et nō vi-
tiosos: et defectus naturales et nō defe-
ctus psonales. Naturales defectus vos
luit assumere: quia in assumptione defe-
ctū appareret humiliatio. Sed si argui-
tur cōtra: q; h̄m Berni. descēdit quārum
descēdere potuit. Si ergo maior est hu-
miliatio in assumptione pluriū defectū
q̄ paucorū: videtur q̄ assumere debuit*

oēs defectus? Responder Bon. q̄ ois hu-
militas bona & laudabilis ortus habet
ex discretionē rōnis. Nō esset debet p̄ce-
dere ex impetu: sed ex cā rōnabili. Et q̄
de aliquib⁹ defectibus rōnabile nō erat
vt xps se per eoz assumptionem humi-
liaret: q̄ potius ex illa humilitione se
inutilē q̄ vitilē reddidisset: sicut si fuisset
cecus vel gibbosus & hmōi: iō tales
defectus nullo modo voluit assumere.
¶ Quod equū fuit defectus penalitatis in
xpo reperiri. Capm. ij.

Ecūda cōclusio dicitur equi-
tatis. Equum etem & rōna-
bile fuit: supradictos defect⁹
et penalitates in xpo repe-
ri propter tria.

Primo p̄pter precium nostre salutis.

Secundo p̄pter exemplū virtutis.

Tertio propter fulcimentum nostre
fragilitatis.

¶ Primo propter precium nostre salutis:
q̄ p̄posuerat non corruptibilibus au-
ro & argēto redimere: sed precioso san-
guine suo: vt dicitur. Pet. i. & aīam suā po-
nere pro aīabus nostris. Ad hoc autē nō
fuisset idoneus nisi naturā deficientem
& passibilē assumpisset. Et si cōtra hoc
obijcitur. Sicut summe iusticie repu-
gnat defectus culpe: sic summe potētie
repugnat defectus fragilitatis & impo-
tētie. Sed deū summe iustū non decuit
habere defectū culpe nec in se nec in na-
tura assumpta. Ergo pari rōne nec defe-
ctum penalitatis & impotētie. Respon-
dere possumus s̄m Bon. vbi. s. q. f. ad. f.
ar. q̄ hec similitudo tenet si cōparet in-
firmitas & culpa ad naturā diuinā.
In natura enim diuina sicut nulla pōt
esse iniusticia: sic nulla pōt esse impoten-
tia. Si autē cōparent ad naturā assump-
tam: sic non h̄y veritatē pro eo q̄ ipsa
infirmitas pōt esse materia exercēde vir-
tutis. Virtus em̄ fortitudinis exercetur
potissime in perpeissione terribiliū: eoz
maxime que mortē inducūt. Culpa h̄o
& iniqtas oīno aduersant iniusticie: & vi-
superabile reddit subiectum in quo est.

Infirmitas h̄o reddit magis laudabile
q̄n est cōiuncta interiori virtuti animi
s̄m meriti statū. ¶ Secundo fuit rōnabile
xpm p̄fatos defectus assumere p̄pter
exēplū virtutis specialiter humilitatis
& patientie: q̄bus mediātib⁹ peruenit
ad celū: & in q̄bus xps nos ipsuz voluit
imitari: vt dicitur. xciij. di. c. dñs noster iesus
xps. ¶ Tertio fuit conueniēs p̄pter ful-
cimentū nostre fragilitatis: vt. f. fragili-
tati nostre succurreret manifestādo nos
bis veritatē assume nature. Hanc ras-
tionem tangit magister sententiarū in
littera. Sed contra ipsam possum⁹ ar-
guere: q̄ in resurrectione gloriofa non
erunt hmōi defectus: ergo p̄ hos defec-
tus nō p̄bat veritas humane nature.
Ad hoc responder Alex. in. in. q̄ vt scribi-
tur. s. Eoz. xv. c. Seminatur corpus aīa-
le: surget corpus spūale: & prius est q̄
aīale: deinde q̄ spūale. Iō aliud est oī-
dere veritatē corporis: vt est spūale: ali-
ud vt est aīale. Nā vt corpus est aīale in-
diger alimento: vt spūale nō. Similiter
aliud est ostendere veritatē anime: vt
est vnita corpori aīali: aliud vt est vnita
corpori spūali.

¶ Quod isti defectus ex alia causa sunt in
nobis & ex alia in xpo. Cap. in.

Ecūda cōclusio dicitur caus-
salitatis. Nam vt dicit magi-
ster sen. in. in. dist. xv. c. in. ex
alia causa sunt isti defectus
in nobis: & ex alia in xpo. In
nobis enim sunt ex necessitate cōtracti:
sed in xpo sunt ex voluntate assumpti.
Sic em̄ ter. sic. Ex sola voluntate misera-
tionis de n̄ro in se trāstulit verā infirmi-
tatem: sicut accepit verā carnē. Qd des-
clarat dñs Bon. in. in. di. xv. ar. f. q. in.
di. q̄ nos defectus a parentibus trahi-
mus p̄pter legem propagationis & les-
gem cōcupiscentie: que militat in istis
membris. Nā passibilis generat passi-
bilem: & habens legem concupiscentie
in membris generat filium subiectū cō-
cupiscentie: & ex reatu illius concupiscē-
tie insunt proli omnes penalitates. Et

Feria. III. post do. III. aduētus.

propterea dicuntur oēs iste penalitates in nobis attrahere quasi ex cōcursu duoz tracte. s. propagatoris nature: et corruporis cōcupiscētie. In xpo autē secus. Ipse em̄ neutro modo fuit ppagatus: nec fm̄ propagationē legis naturalis: nec fm̄ corruptionē libidinis: s; spūs sanctus adueniēs in ipsa virgine et ipsam fecūdans: carnē eius ab oī feditate corruptionis purificauit: passibilitatem autē reliquit. Et illa autē carne ipse filius dei edificauit sibi corpus imaculatū: et illud corp⁹ vniuit et sibi et anime rōnali: que quidē imunitates habuit a culpa: et in se et in carne cōiuncta. Et sic imunitatē habuit a reatu culpe: sic fm̄ ordinē diuine iusticie imunitatem habere debuisset a passibilitate miserie. Ergo in carne illa remāsit penalitas hoc fuit ex dispēsatione ipsius assumptis: concurrēte simul acceptiōe illi⁹ aie rationalis: q̄ in primo instāti sue creatio nis habuit vsum cognitiōis: et placuit sibi tali corpori vniiri propter salutē generis humani. Et sic p̄t q̄ tales effect⁹ in xpo fuerūt nō necessitate gnationis: s; volūrate dispēsatiōis. volūrate iquā dina pueniēte: sed volūrate creata comitante. Dicim⁹ autē fuisse a volūrate dina nō tanq̄ infligēte de nouo: s; tāq̄ a relinquēte in acceptione aie xpi: cū in ei⁹ arbitrio esset et p̄tate defectus illos excludere. hec Bonauē. in. ij. dist. xv. ar. s. q. ij. Cōsideremus ergo nos q̄ saluari cupimus: qualr aia eius bñdicta ab instanti sue creatiōis puidit oēs labores quos ipse passurus erat in. xxiiij. ānis in huius vite peregrinatiōe. Preuidit q̄ in p̄sep̄io frigore et paup̄tate cruciari debebat: q̄ in desertis egypti cū matre paup̄cula esset peregrin⁹ futur⁹: q̄ in terra aliena penuriā sustineret: q̄ in ieiunijs: orationib⁹: et vigilijs: et sui corporis vulneribus a iudeis illatis esset fatigandus. Et tñ prompte benigne et liberaliter dixit: Magis contētor naturā humanā assumere cū penalitatibus vt saluet mūdus: q̄ sine penalitatibus

vt dānetur mūdus. O pelagus amoris iesu xpi. O fornax succēsa nimis illius aie bñdicte. Quō poterimus nos dñi cūli condignas et debitas gratias psolūere tāto redēptori: q̄ nō nisi ex amore tā stupenda facere dignat⁹ est in assumpta carne. Amor fecit eum lachrymari. Amor fecit eum peregrinari. Amor fecit eum vulnerari. Amor fecit eum in cruce mori. O anima insignita imagine dei dilige xpm. Dilige inquit illū qui est tot⁹ legittim⁹ spōsus: que vides amore tuo nūc vagientē in p̄sep̄io: nūc fatigatum in itinere: nūc orātē in solitudine: nūc sētē in cruce: vt te ducat ad regnū eterne bñtudinis: in q̄ ipse xps regnat. Amen. ¶ Feria quarta post tertiā dñicā aduētus de moribus iesu xpi: et qualiter animam suā benedictas cū passionibus regulauit.

Sermo. xvij. ¶ Iesus rectus morib⁹. Fructus. xvij.

Edus autē vestrū rē. vbi. s. Quā in p̄cedenti fructu de defectibus a xpo assumptis alijs qua dirimus in generali:

cōueniēs est vt in p̄senti sermone alijs quid dicam⁹ in speciali de ipsis defectibus: fm̄ q̄ respiciūt aiam rationalē: q̄ ipse dei fili⁹ et verbū caro factus tam ex parte corporis q̄ ex parte aie ordinatissimus adeo fuit: vt nihil sup̄flū aut diminutum in assumptione nostre nature valeat in ipso reperri. Et quoniā in aia est potētis irasibilis: iccirco videbimus quēadmodum christus quātum ad ista tria animā suā benedictam cum passionibus regulauit. Erit autē fructus huius sermonis Iesus rectus moribus. Pro cuius declaratione tres conclusiones sunt notande.

- Prima d̄: ex dñsionis.
- Secūda d̄: cōtristationis.
- Tertia d̄: cōrurbationis.

¶ Quia christus nō habuit defectus ignorantie.

Capitulum